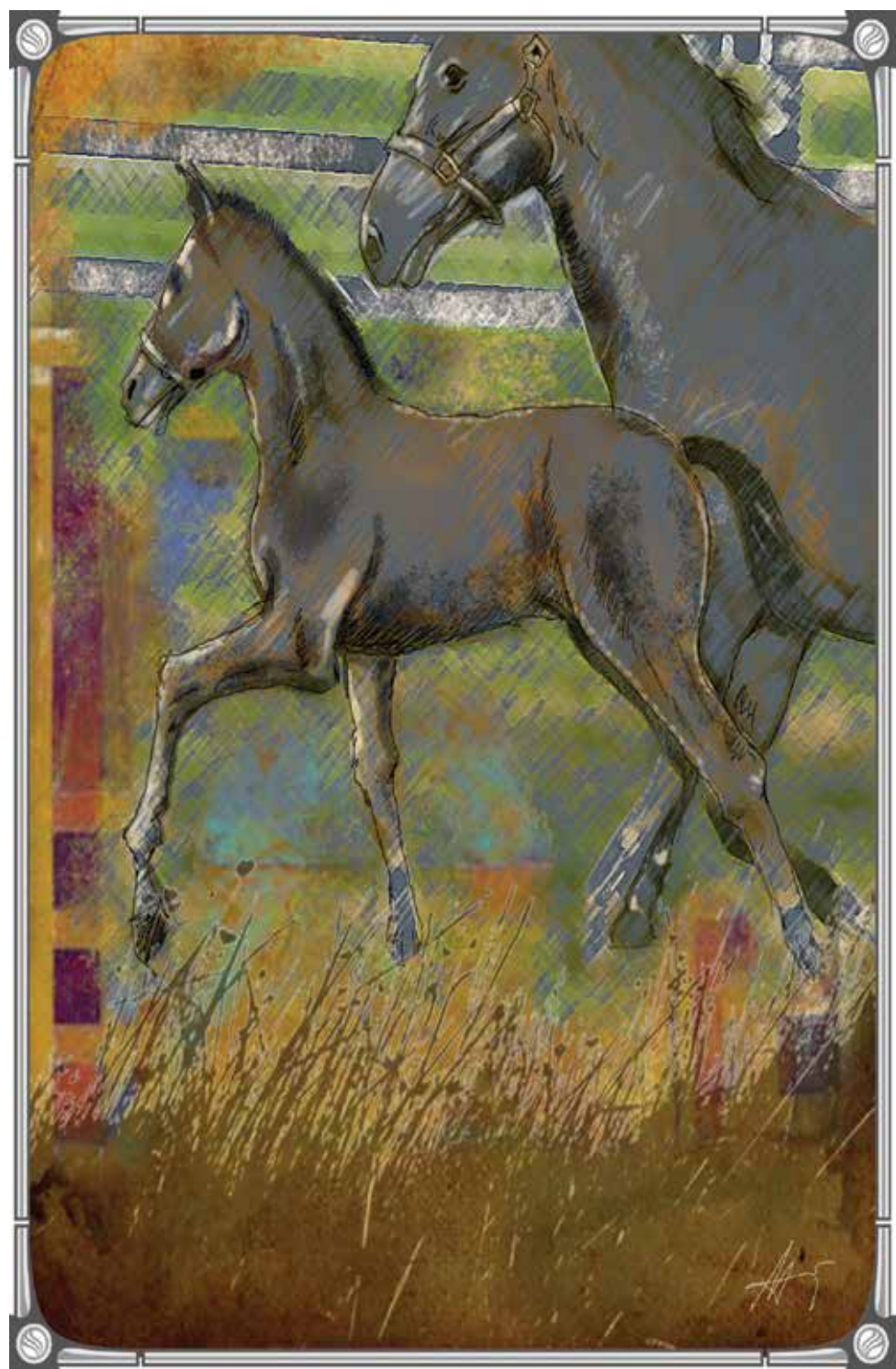
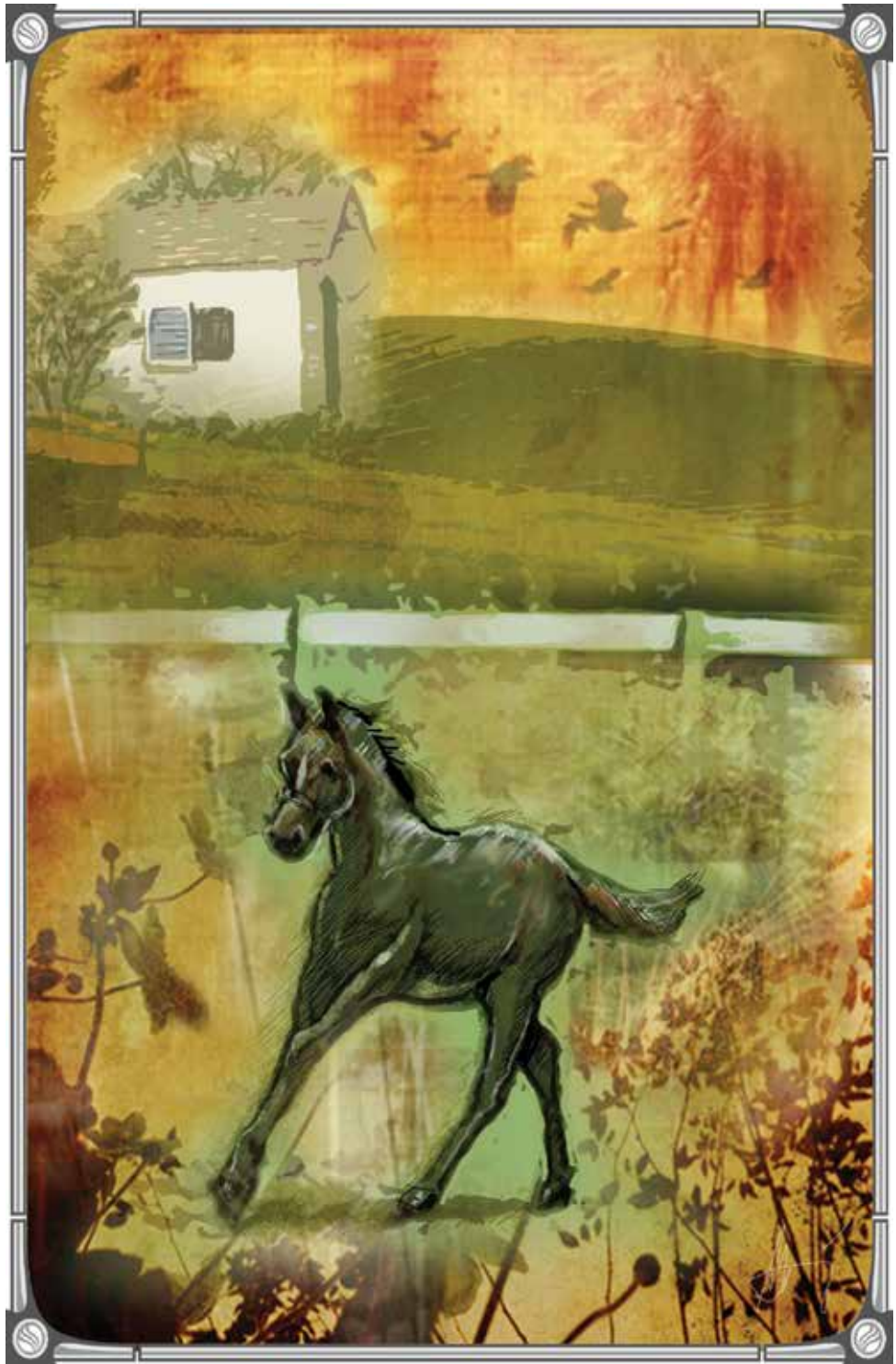

Cuprins / Contents

Capitolul 1. Prima mea casă	4
Chapter 1. My Early Home	5
Capitolul 2. Cum am fost dresat	12
Chapter 2. My Breaking In	13
Capitolul 3. Birtwick Park	16
Chapter 3. Birtwick Park	17
Capitolul 4. Povestea lui Ginger	26
Chapter 4. Ginger's Story	27
Capitolul 5. O zi furtunoasă	44
Chapter 5. A Stormy Day	45
Capitolul 6. Joe Green	56
Chapter 6. Joe Green	57
Capitolul 7. Earlshall	68
Chapter 7. Earlshall	69
Capitolul 8. Reuben Smith	76
Chapter 8. Reuben Smith.....	77
Capitolul 9. Tot mai nefericit	84
Chapter 9. Ruined and Going Down-hill!	85
Capitolul 10. Îngâmfații	88
Chapter 10. Cockneys.....	89
Capitolul 11. Târgul de cai	104
Chapter 11. A Horse Fair.....	105
Capitolul 12. Cal de trăsură la Londra	106
Chapter 12. A London Cab Horse	107
Capitolul 13. Bătrânul Căpitan și urmașul lui, Hotspur	136
Chapter 13. Old Captain and his succesor, Hotspur	137
Capitolul 14. Vremuri grele	144
Chapter 14. Hard Times	145

Capitolul 2

Cum am fost dresat

Sând am împlinit patru ani, moșierul Gordon a venit să mă vadă. A spus că-i plac și că vrea să mă cumpere. L-a rugat pe stăpânul meu să mă dreseze. A dresa înseamnă a obișnui un cal să meargă înșeuat, cu zăbală și să poarte pe cineva în spate.

El trebuie, de asemenea, să învețe să poarte un ham, un frâu, să stea potolit cât i se pune harnașamentul, după care să fie înhămat la o căruță ori la o trăsură. Trebuie să meargă iute ori încet, după voia călărețului. Nu trebuie să se sperie de ceea ce vede și nici să intre în conversație cu alți cai în timp ce merge. De mușcături sau de lovituri cu piciorul nici nu poate fi vorba. Nu trebuie să aibă dorințe proprii, ci trebuie să facă mereu ce spune stăpânul, chiar dacă este obosit sau înfometat. De aceea, vedeți voi, dresura este foarte importantă.

Cele mai neplăcute părți ale dresurii sunt frâul și zăbala. Zăbala este făcută din oțel și e groasă cât degetul unui bărbat. Stăpânul mi-a pus zăbala între dinți, deasupra limbii! Iese din gură pe la colțuri și e legată cu chingi pe deasupra capului, pe sub gât, de jur-împrejurul nasului și pe dedesubtul bărbiei.

Toți caii o poartă și nu-i rănește, așa că, vorbindu-mi blând și mângâindu-mă, stăpânul m-a învățat să port zăbala și frâul.

După aceea, a venit rândul șei. De fiecare dată când îmi pune șaua, primeam și ovăz.

Însă într-o zi, stăpânul m-a încălecat și am dat roată câmpului. Mă simțeam ciudat, dar după ce m-a călărit câte puțin în

Chapter 2 *My Breaking In*

When I was four years old, Squire Gordon came to look at me. He said he liked the looks of me and wished to buy me. He asked my master to break me in. Breaking in means teaching a horse to wear a saddle and bridle and to carry someone on his back.

He also has to learn to wear a collar, a crupper, and to stand still while they are put on, then have a cart or a chaise fixed behind him. He must go fast or slow, as his driver wishes. He must never start at what he sees, or speak to other horses while driving. Biting and kicking are out of the question. He must have no will of his own but always do as his master says, even though he may be tired or hungry. So you see breaking in is very important.

The worst part of breaking in was the bit and bridle. It is made of cold hard steel as thick as a man's finger. My master put it in my mouth between my teeth and over my tongue! Its ends come out of the corner of your mouth and are held fast there by straps over your head, round your nose, and under your chin.

All horses wear it and it didn't hurt, so with my master's kind words and pats I learned to wear my bit and bridle.

Next came the saddle. Every time it was put on I was given a few oats.

One day my master got on my back and rode me around the field. It felt very queer, but after he had ridden me a little

fiecare zi, am început să mă obișnuiesc și devenisem tare mândru că-l port în spate.

Următoarea etapă neplăcută din dresaj a fost potcovirea. Potcovarul a potrivit potcoavele și a bătut câteva cuie care au pătruns în copite. Nu m-a durut, dar după aceea mi-am simțit picioarele țepene și grele.

În cele din urmă, m-am obișnuit cu toate, chiar și cu ochelarii și cu frâul. Trebuie să vă mai spun un singur lucru despre antrenamentul meu, căci mi se pare interesant.

Stăpânul m-a trimis, vreme de două săptămâni, la un vecin fermier care avea o pajiște în apropierea gării. Când am auzit pentru prima oară zgomotul trenului, am rupt-o la fugă speriat, spre celălalt capăt al pajiștii, dar, când mi-am dat seama că trenul n-are nici cum să intre pe câmp, nici cum să mă rănească, am devenit la fel de neînfricat în gări ca și în propriul meu grajd.

De multe ori, stăpânul mă înhăma alături de mama. Ea mă învăța multe și îmi spuse că, dacă mă comport bine, voi fi tratat bine.

— Nădăjduiesc să-ți găsești un stăpân bun, îmi spuse. Pe lumea asta sunt mulți oameni nesăbuiți și neștiutori care irosesc un cal bun doar de dragul unui capriciu mărunț. Dar sunt și oameni buni și blânzi, ca stăpânul nostru, și nădăjduiesc să intri pe mâini bune. Orice s-ar întâmpla, poartă-te frumos și nu uita cine ești.

every day, I began to get accustomed to it and felt rather proud of carrying him.

The next unpleasant part of breaking in was having iron shoes put on. The blacksmith put them on and drove some nails through the shoe quite into my hoof. It did not hurt, but my feet felt stiff and heavy afterwards.

At last I got used to everything, including blinkers and the crupper. There is just one more part of my training I feel I must mention because I always considered it a great advantage.

My master sent me for a fortnight to a neighbouring farmer who had a meadow next to a railway station. The first time I heard the train go by I ran to the other end of the field in fright, but I soon realised that the train never came into the field or did me any harm and I became as fearless at railway stations as in my own stable.

My master often drove me in double harness with my mother. She taught me a lot and explained that the better I behaved, the better I should be treated, "I do hope you find a kind master", she said. "There are many foolish, ignorant men who spoil horses just for the want of a little sense. But there are good and thoughtful men like our master and I hope you fall into good hands. Whatever happens, do your best and remember your good name."

Capitolul 3 Birtwick Park

Intro zi, la începutul lunii mai, în vreme ce mă țesălau de luceam precum o aripă de corb, un argat de-al moșierului Gordon mă luă și mă duse la conac.

– La revedere, Negruțule! zise stăpânul, iar eu îmi odihnii botul pe mâna lui.

Mă mângâie cu blândețe și astfel lăsați în urmă prima mea casă.

Viața mea de câțiva ani alături de stăpânul Gordon urma să fie tare fericită. Domeniul moșierului era aliniat de-a lungul satului Birtwick. După ce treceai de o poartă uriașă de fier și de vreo două colibe, ajungeai la casă și la grădină. Mai încolo se găseau padocul și grajdurile. Era loc destul pentru mai mulți cai și mai multe trăsuri, iar boxa care îmi fusese dată era cea mai frumoasă din câte văzusem până atunci. Era curată și aerisită. În boxa de lângă mine era un ponei gri, mic și durduliu. Îmi ridicai capul și-l întrebai printre barele de fier:

– Ce faci? Cum te cheamă?

– Mă cheamă Merrylegs, răspunse poneiul. Îți scot pe copii la călărie. Ai să locuiești aici?

– Da, îi răspunsei.

– Sper să nu muști, zise Merrylegs.

De îndată, o iapă mare, castanie ne privi din boxa de vizavi. Avea urechile date pe spate, ceea ce arăta un temperament năvălaș.

– Deci tu ești mânzul care m-a dat afară din boxă, spuse ea.

Chapter 3

Birtwick Park

Sone day in early May, as I was having my coat brushed till it shone like a raven's wing, there came a man from Squire Gordon's who took me away to the Hall. My master said "Goodbye Darkie", and I put my nose in his hand. He patted me kindly, and I left my first home.

I lived some years with Squire Gordon and was very happy there. The Squire's land skirted the village of Birtwick. After passing a large iron gate and two lodges you came to the house and gardens. Beyond lay the paddock and stables. There was room for many horses and carriages and the stall I was given was the finest I've ever been in. It was clean and airy. In the stall next to mine was a little, fat grey pony. I put my head up to the iron rails at the top of my box and said, "How do you do? What is your name?"

The pony replied, "My name is Merrylegs. I take the children for rides. Are you going to live here?"

"Yes", I replied.

"I just hope you don't bite", said Merrylegs.

Just then a tall chestnut mare looked over from the stall beyond: Her ears were laid back and she looked rather bad-tempered.

"So you're the colt who has turned me out of my box", she said.

– Nu te-am dat eu afară, îi răspunsei. Omul care m-a adus m-a instalat aici. Și nu mai sunt un mânz, am patru ani. Nu putem fi prieteni?

– Ei bine, îmi răspunse, vom vedea.

Mai târziu, Merrylegs îmi povesti că Ginger avea prostul obicei să lovească și să muște. De aceea, era numită Ginger (Ghimbir – n.tr.). Cât stătuse în boxa mea, îl mușcase pe James, grăjdarul, iar copiii se temeau să treacă pe lângă ea pentru a-i duce lui Merrylegs bucățele de biscuiți. Acum, Merrylegs spera că vor reveni să-l vadă, având în vedere că eu nu mușcam. L-am asigurat că nu mușc nimic altceva decât iarba, fânul și porumbul.

– Ce crezi că o face pe Ginger să muște? îl întrebai.

– E doar un obicei prost, răspunse Merrylegs. Cred că a fost tratată urât înainte să vină aici. Am doisprezece ani și n-am locuit vreodată în alt loc mai frumos ca acesta; nimeni nu m-a îngrijit mai bine ca John Manly, așa că nu pricep de ce ea se poartă urât.

În dimineața care urmă, în timp ce eram țesălat, moșierul veni și se uită la mine.

– John, zise el, vrei să încerci calul cel nou?

Eu sunt prea ocupat acum. Mergi peste islaz și întoarce-te pe lângă râu.

John încuviință și, în curând, galopam peste islaz și ne îndreptam spre un loc unde râul se îngusta. La întoarcere, John îi spuse stăpânului că sunt iute ca o căprioară și foarte bine educat.

– După părerea mea, nu a fost speriat în tinerețe și nu a fost tratat urât, spuse el.

Stăpânul se bucură de ceea ce auzi, iar a doua zi mă scoase chiar el la plimbare. Când ne întoarserăm acasă, stăpânul își întrebă soția cum să mă numească.

– Ți-ar plăcea Ebony (Abanos, n.tr.)? răspunse ea. E negru ca abanosul. Sau poate Blackbird (Mierlă – n.tr.), la fel ca pe bătrânul cal al unchiului tău.